

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regvla XXXI. Eum qui certus est, certiorati ulterius non oportet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

dimam summam sequemur, l. Inter 38, D. De recip. arb.
l. Diem proferre 27, § scriptures D. De recip. arb.

Non minus & ad paenales constitutiones hæc Reg. producitur; quæ quandoque dubiam interpretationem habent, nunc severiorum, nunc mitiorum, ut ea, quæ mitior, id est, minima est, à Judice eligatur, iuxta cap. In pænale inf. eod. & l. Interpretatione 43, D. De pænas. Cui consequens est, ut, si in delinqüentem simpliciter pena capitalis sive capitum a lege constituta sit, non mortem, sed exilium, hoc est, aquæ & ignis interdict, onus in telligamus; nam utraque pœna capitalis est, & quod eximat caput, id est, civem de civitate, l. 1, D. De publ. jud. Vide Jul. Clarum in præst. crimi quest. 67, in princ.

Adversus Regulam nostram objicitur textus in l. Etiam 43, D. De iusfr. ubi bonorum usus fru-

ctus parte legatæ, intelligitur in dubio dimidia pars. At juxta Regulam nostram non dimidia, sed minima pars accipienda esset. Sed non difficultas responsio est, quis pars ex propria significacione sua æqualem partem designat. Igitur dimidium; nisi ubi specialiter certa pars mentio facta est, l. Nomen 104, §. D. De verb. signif.

Item objicitur textus in l. Legato generali 37, D. Delegat. i, quo legato hominis relatio non optimus, neque pessimus, sed mediocris praefatur. Sed hoc evenit, ne si legatario pessimus detur, non tam afficiatur commodo, quam incommodo, contra voluntatem defuncti, quam plenus interpretari solemus, l. In testamens D. hoc tit. Cetera hic perseguere apud D. Peckium, & quinque codem dicam, ad c. Contra eum 58, quod huic conjugendum est.

REGULA XXXI.

Eum qui certus est, certiorati ulterius non oportet.

Exempla huc accerse ex c. Siduobus 7. Ext. De appellata ex cap. fin. Ext. De locato, ex l. 1, in fin. D. De action. empti. Reraperta ratio est, quia id frustra fieret. Ubi tamen ad alium effectum principaliter, quam scientia agitur, alia certioratio requiritur: veluti, ad inducendam contumaciam contra reum absensem tribus editiss opus est; nisi forte uno peremptorio citaretur, quod Judge potest, l. Contumacia 53, D. Deo. jud. junct. Ad peremptorium 68, cum aliquot l. seqq. D. De judic. Item contra Clericum delinquentem, a re quam is clericali privilegio exi posse, tria monitione existitur, cap. Contingit 45, Ext. De sentent. excom junct. cap. Constitutionem 10, eod. tit. in 6. Item, qui a Judge Ecclesiastico excommunicandas est, tertio

quoque præmonenti debet, cap. Sacro 48, Ext. De sent excom. junct. ad c. Constitutionem; siquidem ad convincendam contumaciam hæc toutes reportuntur; non verò, ut qui ex primo vel secundo edito sive monitione, jam certiores facti sunt, iterum certiores habentur. Parvirotione ubi pro solemittant certioratio requiritur, non sufficit scientia; ut in testamentariis testibus, qui non nisi rogatione testamentis exhibentur, l. Haydes 11, § per D. Deffarij. Aut. Rogati C. De testib. & in venditore, qui ex actione nomine non tenetur, nisi ante emptor intentatam sibi hinc illi denuntiaverit, l. Empfundit, cum l. seq. C. De evict. c. fin. Ext. De empti. & vidit.

REGULA XXXII.

Non licet actori, quod reo licitum non existit.

Eiusdem sententie est Regula Ulpiani: Non debet actio licita, quod reo non permittitur, l. 41, D. hoc est. Si enim favorabiliores sunt partes ipsius rei, quam actoris, l. 125, D. hoc est. pro se & actori iniurie permittendam est, quod reo non permittitur. Cujus rei elegans rescriptum extat in cap. 2, Ext. Demissio per. quo respoliam est à Cœlesti no. III. ut à institutâ causâ, quæ remota appellations delegata est, reus cum adiutorum

coram eodem Judge reconveniat, hanc reconventionem similiter peragendam esse, ut neque actori in causa reconventionis appellare licet. Cum actori & rei, inquit, eadem sit conditio: & si desiderat actor, ut sibi iuxtam mandatorum rescriptum iustitia fiat, appellacionem remotam, eodem modo reconvenientem dobeat in sua iustitia respondere. Quâ ratione Ulpianus, cum antea in reo respondisset, ut is possilius contestatam mutare procuratorem, vel in se litteris